

**BILDANDE AV NATURRESERVATET STOCKANÄS I ÄLMHULTS
KOMMUN****BESLUT**

Länsstyrelsen förklarar med stöd av 7 kap. 4 § miljöbalken (1998:808) området Stockanäs som naturreservat. Gränsen för naturreservatet ska vara den gräns som utmärks i fält med bifogad karta (bilaga 1) och gränsbeskrivning (bilaga 3) som underlag, med de eventuella mindre justeringar som förrättningsmannen finner nödvändiga vid utmärkningen.

För att uppnå syftet med reservatet beslutar Länsstyrelsen att nedan angivna föreskrifter ska gälla för reservatet, se nedan under RESERVATS-FÖRESKRIFTER.

Länsstyrelsen fastställer bifogad skötselplan (bilaga 2) för reservatets långsiktiga vård.

Länsstyrelsen utser Skogsstyrelsen Kronobergs östra distrikt till förvaltare av reservatet.

Syftet med reservatet är att:

- Bevara och förstärka naturvärdena i en blandskog av främst tall, björk, ek, bok, lind, asp och hassel med många rödlistade växt- och djurarter som är beroende av hålträd, gamla träd, grova träd, multnande ved och solbelysta gläntor.
- Skogens utveckling ska i huvudsak formas av naturliga processer eller av skötselinsatser som efterliknar naturliga processer. Ett undantag är att granen aktivt ska begränsas.
- Området ska vara en tillgång för det rörliga friluftslivet.

RESERVATSFÖRESKRIFTER

A. Föreskrifter med stöd av 7 kap. 5 § miljöbalken om inskränkningar i rätten att använda mark- och vattenområden i naturreservatet

Utöver förbud och föreskrifter i annan lagstiftning är det förbjudet att:

1. avverka, gallra, röja, bortföra levande eller döda träd eller buskar, markbereda, plantera eller så träd, buskar eller andra växter

Anmärkning: Trädgrenar, vindfälle eller sly som växer ut över åker, betesmark, väg, ledning eller stig och utgör hinder för brukandet får avlägsnas.

Förvaltaren kan ge tillstånd till att ta upp och underhålla siktgata för jaktens behov på lämplig plats och om behov finns (tillstånd behövs även från markägaren).

2. använda bekämpningsmedel, gödsel, kalk eller kemiska eller biologiska preparat

3. ändra växt- och djurlivets sammansättning genom att föra in, så eller plantera ut arter

4. bedriva täkt av berg, sten, grus, sand, lera, jord, torv eller annan jordart

5. borra, spränga, schakta, gräva, dämna, dika, dikesrensa, fylla ut, tippa, anordna upplag eller utföra annan liknande åtgärd

Anmärkning: Tillfälligt upplag efter avverkning enligt skötselplanen får ske. Dike i fastighetsgränsen mot Sällhult får rensas. Kyrkvägen får underhållas.

6. uppföra byggnad eller anläggning

Anmärkning: Förvaltaren kan ge tillstånd till jakttorn på lämplig plats och om behov finns (tillstånd behövs även från markägaren).

7. anlägga mast, vindkraftverk, luft- eller markledning

Anmärkning: Underhåll/ersättning av befintlig ledning på samma plats får ske.

- 8. anlägga väg, parkeringsplats eller vändplats
- 9. ta bort eller skada stengärdesgård, odlingsröse eller annan kulturlämning med högt kulturvärde
- 10. utfodra vilt eller anlägga åtel
- 11. vinterbeta eller tillskottsutfodra.

B. Föreskrifter med stöd av 7 kap. 6 § miljöbalken om skyldighet att tåla visst intrång

Markägare och innehavare av särskild rätt till marken förpliktas tåla att följande anordningar iordningställs och åtgärder vidtas:

- 1. utmärkning av reservatsgräns och information om reservatet
- 2. iordningställande av anordningar för allmänheten i form av parkeringsplats, strövstig och rastplats
- 3. att de skötselåtgärder vidtas inom reservatet, som framgår av fastställd skötselplanen, i huvudsak:
 - betesdrift
 - naturvårdsavverkningar och röjningar
 - skapande av högstubbar, lågor och hålträd
- 4. åtgärder för vetenskaplig undersökning som i förväg godkänts av Länsstyrelsen
- 5. tillfälliga virkesupplag i samband med skötselåtgärder.

Skötselåtgärder på jordbruksmark utförs i första hand av fastighetsägaren. Om fastighetsägaren inte har möjlighet att själv utföra åtgärderna, eller avtala med annan brukare, är det senast efter ett år förvaltaren som ansvarar för att skötselåtgärderna enligt fastställd skötselplan utförs. Skötselåtgärder i skog utförs av förvaltaren om inte annat avtalas. Utfallande virke i samband med naturvårds-

åtgärder, som utförs med stöd av föreskrifter och skötselplan, tillfaller förvaltaren om inget annat avtalats med fastighetsägaren.

C. Föreskrifter med stöd av 7 kap. 30 § miljöbalken om rätten att färdas och vistas inom reservatet och om ordningen i övrigt inom området

Utöver förbud och föreskrifter i annan lagstiftning är det förbjudet att:

1. framföra eller parkera motordrivet fordon eller släpvagn annat än på iordningställd parkeringsplats
Anmärkning: Föreskriften påverkar inte rätten för de som av hävd får använda kyrkvägen.
2. skada naturföremål eller ytbildning, exempelvis genom att elda, gräva, borra, måla, mejsla eller på annat sätt skada berghällar, block eller dylikt
3. bryta kvistar, fälla eller på annat sätt skada levande eller döda stående eller omkullfallna träd och buskar
4. plocka, skada eller gräva upp ris, örter, svampar, mossor och lavar annat än enstaka exemplar (dock ej av lavar) av icke-fridlysta arter samt bär och matsvamp för husbehov
5. samla in insekter, snäckor, maskar eller andra ryggradslösa djur annat än enstaka exemplar av icke-fridlysta arter
6. tälta mer än en natt
7. övernatta i husvagn eller husbil
8. elda annat än på iordningställda platser (om sådana finns anlagda)
9. sätta upp tavla, skylt, affisch eller liknande
Anmärkning: Tipsrunda får anordnas efter tillstånd från förvaltaren.
10. bedriva tävlings-, övnings-, lägerverksamhet eller liknande utan tillstånd från förvaltaren

Från föreskrifterna under C undantas åtgärder för vetenskaplig undersökning, som i förväg godkänts av Länsstyrelsen.

Föreskrifterna under A, B och C utgör inte hinder för förvaltaren att utföra de åtgärder som erfordras för reservatets vård och skötsel.

Föreskrifterna under C träder i kraft den dag som framgår av kungörandet i länets författningssamling och i ortstidning. Föreskrifterna gäller även om de överklagas.

Utöver ovan angivna föreskrifter gäller annan lagstiftning bl.a. miljöbalken, jaktlagstiftning, terrängkörningslagen och kulturminneslagen.

ADMINISTRATIVA DATA

Namn:	Stockanäs
RegDOS-Id:	2014759
Län:	Kronoberg
Kommun:	Älmhult
Församling:	Stenbrohult
Läge:	1,5 km SV om Stenbrohults kyrka
Gränser:	Enligt karta, bilaga 3 i beslutet
Areal: 16,6 ha	Land: 16,6 ha Vatten: 0 ha
Fastigheter och markägarkategori:	<i>Fastigheter</i> <i>Markägarkategori</i> Stockanäs 1:6 Privat
Servitut:	-
Sakägare:	Enskilda
Förvaltare:	Skogsstyrelsen Kronoberg östra distrikt
Fastighetskarta:	4D Markaryd 5j Möckelsnäs (4359)
Terrängkarta:	4D Markaryd NO
Naturgeografisk region:	Sydöstra smålands skogs- och sjörika slättområden
Riksintressenummer:	NR007011 Möckeln-området, naturvård FG 07-02 Möckeln-området, friluftsliv
Natura 2000	Området ingår för närvarande inte i Natura 2000

BESKRIVNING AV OMRÅDET

Det aktuella området ligger ca 300 meter öster om sjön Möckeln. Området är till största delen en blandskog med stor blandning av trädslag och ålder och tillgången på multnande ved i olika stadier är god i hela området. Två tredjedelar är fastmarksskog och en tredjedel sumpskog.

Den södra och östra delen, drygt 2/3 av hela området, har historiskt varit utmark. Flygbilder (ekonomiska kartan) från 1951 visar att dessa delar har varit skogsklädda med varierande trädålder och inslag av många små gläntor. Den norra delen har varit inäga i form av åker och äng. Idag är det bara en mindre f.d. åker som är bibehållen trädlös. Övriga delar av den före detta inägan är idag skogsbete.

På fastmarken växer bl.a. tall, björk, ek, bok, lind, asp, hassel, rönn, lönn och al. Det finns särskilt gott om gammal tall och björk och multnande ved. Här finns laxticka (VU) på flera tallågor. Skalbaggarna *Chalcosyrphus piger* (EN), *Aradus signaticornis* (EN), *Microrhagus lepidus* (NT), *Leiestes seminigra* (NT), *Uloma culinaris* (NT), *Cis micans* (NT), *Ernobius longicornis* (NT), grönhjon (NT), gropig brunbagge (NT), *Atomaria badia* (NT) och *Orchesia fasciata* (NT) förekommer. Fältskiktet är mestadels risvegetation med blåbär, lingon, m.m. medan vissa delar är av lågörttyp.

Entita (NT) och nötkråka (NT) häckar inom området. Bivråk (EN) och mindre hackspett (NT) häckar inom eller nära området och födosöker inom området. Det samma gäller för stjärtmes, stenknäck och gröngöling.

Sumpskogen med klibbal och glasbjörk är i hög grad opåverkad av dikning med små naturliga bäckar. I sumpskogen finns flera halvöppna kärrytor med starr, mannagräs, bäckbräsma och jungfru Marie nycklar.

I nordöstra delen finns en öppen före detta åker, numera betesmark, med bl.a. ängsskallra, gökärt och grönvit nattviol.

Norrut och västerut ansluter ett lövrikt småbrutet landskap i Stenbrohults socken med mycket stora naturvärden och flera naturreservat och pågående utredningsområden för områdesskydd.

REDOGÖRELSE FÖR ÄRENDET

Sven G Nilsson inkom år 2000 till Länsstyrelsen med ett förslag till naturreservatsbildning på kyrkmarken i Stenbrohult och Djäknabygd i Älmhults kommun. Gillis Aronsson och AnnChristin Nyström inkom år 2001 med ett förslag att bilda naturreservat av naturbetesmarken Prästängen inom samma område. Länsstyrelsen beslutade den 20 juni 2001 att inte vidta några ytterligare åtgärder med anledning av framställningarna om naturreservatsbildning. Länsstyrelsen ansåg inte att naturvärdena vid den tiden var hotade på ett sådant sätt att det motiverade en annan prioritering av Länsstyrelsens arbete med säkerställande i länet än vad som var fastställt i den då gällande säkerställandeplanen.

Under tiden som gick sedan beslutet fattades förändrades förhållandena i området och Länsstyrelsen inledde därför en utredning om hur naturvärdena i området bör säkras. Den 30 maj 2002 inbjöd Länsstyrelsen markägarna till ett informationsmöte i Stenbrohults sockenstuga. Länsstyrelsen informerade om de kända höga naturvärdena i området, reservatsärendets gång och om kommande inventeringar under 2002. Under sommaren och hösten 2002 genomfördes en naturvärdesbedömning och ett förslag till skötselplan togs fram av konsultfirman Pro Natura genom Ola Bengtson. I juni 2003 presenterade Länsstyrelsen resultaten av Ola Bengtsons inventering vid en fältvandring i området. Den 9 september 2004 inbjöd Länsstyrelsen markägarna till överläggning i Stenbrohults sockenstuga. I överläggningen diskuterades avgränsningar och inriktning av skötsel för det planerade naturreservatet.

Ett utkast till förslag till skötselplan skickades ut till markägarna i januari 2006, som också inbjöds till Länsstyrelsen i Växjö den 22 februari 2006 för diskussion angående skötselplanen.

Ett förslag till beslut och skötselplan för hela Stenbrohultsområdet som helhet har upprättats av

Länsstyrelsen. Sakägare har förelagts att inkomma med eventuella erinringar. Myndigheter, ideella föreningar m.fl. har lämnats tillfälle att yttra sig över förslaget. Av inkomna yttranden framgår i huvudsak följande som har med Stockanäs att göra.

Ulla Rundlöf och Sven G Nilsson som äger hela det aktuella området motsätter sig inte förslaget men har synpunkter på avgränsning och skötsel. Avgränsning bör följa den karta som de lämnat in tidigare vilket innebär att vissa områden nära huset bör ligga utanför reservatet. Det måste finnas en väg från brukningscentrum genom reservatet till den sydöstra delen av fastigheten för att skogsbruk ska kunna bedrivas på denna del. De har fyra ridhästar och anser därför att befintliga ridstigar bör hållas öppna vilket också ger möjlighet för allmänheten att lätt ta sig fram. Den lilla f.d. åkern 100-200 meter sydost om huset i Stockanäs har hävdats genom slätter och bete vilket bör fortsätta.

Carl-Göran Tauson, ägare till fastigheten 1:8 m.fl., påpekar att inskränkningar i jakt berör ett antal sakägare som inte beretts tillfälle att yttra sig.

Bengt-Eric Ericsson, ägare till fastigheten Sällhult 3:1 anser att hydrologisk expertutredning bör göras angående begränsade dikesrensningar. Yttranden bör inhämtas från jakträtts- och fiskerättsinnehavare.

Ingemar Johnsson påpekar att anordningar för fri-luftslivet måste godkännas av markägaren.

Älmhults kommun är mycket positiv till att naturvärden på olika sätt säkerställs i hela det området som föreslås i remissen så att dagens och den framtida attraktiviteten och naturvärdet stärks. För att vara framgångsrika i detta arbete måste en samverkan ske med de människor som bebor och vårdar de aktuella miljöerna. Exakt vilken syn som ska gälla inom området är en fråga för biologisk expertis. Kommunstyrelsen bifogar en skrivelse från kommunekolog Ingvar Nilsson utan att ta ställning i de olika naturvårdsinriktningar som måste göras. Ingvar Nilsson anser att hela området som föreslås i remissen bör bli naturreservat, inte naturvårdsavtal. Frihuggning av ekar och nyhamling av träd bör

inte ske generellt utan på de platser där det ingått i markanvändningen tidigare och där det är biologiskt motiverat.

Skogsstyrelsen tillstyrker att områdets naturvärden skyddas och har inga invändningar mot att skyddet för delar av området utgörs av naturvårdsavtal. Förslagen till beslut och skötselplan är välskrivna och det mesta av föreslagna skötselåtgärder är bra. Det är positivt att Länsstyrelsen anger ett mål för trädslagssammansättning och för åldersfördelning. Vid bränder och vid mer omfattande stormfällningar kan det bli mycket stora mängder död ved. Då bör en del av de träd som inte är grova kunna upparbetas upp och säljas.

Smålands museum har inga invändningar mot förslaget. I den information som man avser att ge i anslutning till naturreservatet är det viktigt att förklara den historiska bakgrunden och hur denna har gett upphov till en artrik och varierad miljö. Platsens anknytning till Linné är tacksam eftersom Linné utgör en portalgestalt för kunskapen om det äldre landskapets natur.

Sveriges Geologiska Undersökning (SGU) har tagit del av remissförslaget och har inget att erinra.

Naturskyddsföreningen i Kronobergs län framför att det är synnerligen värdefullt att man genom att bilda naturreservat säkerställer en skötsel som bevarar och förstärker naturvärdena i området. Allt lövvirke bör lämnas kvar och inte tas bort.

Linnébygdens Naturskyddsförening stöder förslaget till ett naturreservat.

Sven G Nilsson, Professor i zoekologi vid Lunds Universitet (tillika markägare), framför att det inom området pågår flera långsiktiga undersökningar som resulterat i kännedom om områdets rika flora och fauna. Nilsson föreslår att det ska skrivas in i beslutet att pågående undersökningar får fortsätta. Det bör även skrivas in att insamling av enstaka exemplar av insekter och svampar är tillåtet om fynden rapporteras till Länsstyrelsen. Nilsson beskriver även metoder och erfarenheter av skötsel

av ängar, betesmarker och skogsmark inom området. Det är viktigt att skapa "skadade" träd med barklösa partier, savflöden, toppbrott, m.m. genom att t.ex. aktivt kapa och borra i träd.

Landshövding Kristina Alsér har bjudit in markägarna till överläggningar i ärendet den 26 september 2008.

Länsstyrelsen har den 23 mars 2009 skickat ut ett reviderat förslag till beslut och skötselplan för synpunkter till markägare och jakträttsinnehavare. I detta förslag var den västligaste delen struken enligt framkommet förslag. Dessutom hade det samlade området delats upp på två olika naturreservat, Stenbrohult och Stockanäs varav endast det sistnämnda handläggs i detta ärende. Markägarna uppmanades också att ange om de föredrog skydd genom naturvårdsavtal istället för naturreservat. Av inkomna synpunkter framgår i huvudsak följande.

Sven G Nilsson, Professor i zoekologi vid Lunds Universitet (tillika markägare), anser att det nya förslaget i stort sett är bra och genomarbetat. Det är bra att det står att lövvirke inte ska tas ut ur reservatet men det bör gälla även tall då två hotade arter i området är beroende av grövre tallved. Det bör stå i beslutsdelen att allt löv- och tallvirke ska lämnas kvar och bara en del av granvirket får tas bort. Även grövre död gran ska lämnas kvar, särskilt värdefullt för rödlistade arter är barkborredödade granar.

En annan mycket viktig aspekt är att stora maskiner inte får köras in i området som har känslig hydrologi. Tidigare avverkningar utfördes med manuell huggning och utkörning med häst. Detta är mycket lämpligt att fortsätta med. Förutom att det är viktigt för arter och områdenas ekologi har områden med oskadad hydrologi stort värde ur grundforskningssynpunkt. Diket i fastighetsgränsen får underhållas, men man får inte gräva i det lilla lövkärr som ligger direkt öster om kyrkstigen.

Det står i syftet med reservatet att granskog ska omföras till löv- och tallskog. Det bör inte stå så generellt, då det finns värdefulla naturskogar som är grandominerade. Både bivråk och nötkråka har

sannolikt häckat i dessa partier. Däremot kan två mindre bestånd med planterad gran avverkas snarast samt ung gran i lövdominerade bestånd. Så länge nötkråkan häckar i området måste det finnas täta partier med gran i vissa delar. De naturskogspartier som finns räcker förmodligen, men även i uppväxande skog måste ett graninslag få finnas kvar. Kvarvarande granar inom det område som skogsbetas ska främst bestå av äldre grovgreniga träd, då ett par förekommande skalbaggar lever i sådana granar.

Hasseln måste enligt Nilsson lyftas fram och öka eftersom den är mycket viktig för nötkråkan. Aspen måste vara en prioriterad art, det gäller även lind och avenbok. Hävd bör ske under sensommaren.

Begreppet "tallskog" bör bytas ut mot "talldominerad blandskog". Tallen förekommer på dessa bördiga marker som ett inslag i blandskogar. Luckor kan tas upp i talldominerade bestånd, då båda de hotade tallarterna som förekommer tycks föredra sol-exponerad grov tallved. Genom att fälla grövre tall ut i öppningar i skogen kan luckorna behållas, samtidigt som man skapar substrat för de hotade arterna. I naturskogen var dessa arter främst beroende av talldominerade skogar som regelbundet brann. Därför är det konstigt att brand inte kan få användas som skötselåtgärd.

Nilsson ifrågasätter behovet av jakttorn och siktgator. Upplevelsen av skogen som "orörd" och naturlig gynnas inte av sådana inslag. Alla åtgärder som berör jakt, som t.ex. siktgator och jakttorn, måste ges tillstånd i samråd med markägaren.

Plockning av enstaka exemplar av kärlväxter och lavar borde inte tillåtas eftersom det kan skada naturvärdena, då enstaka individer kan bli flera decennier gamla. Hotade lavar förekommer nästan alltid i individsvaga populationer där förlust av få individer kan hota hela förekomsten. Helt annorlunda gäller insekter, där insamling av enstaka individer saknar betydelse för populationen, men ofta är avgörande för artbestämning. Insamling av enstaka insekter för dokumentation bör uppmuntras.

Carl-Göran Tauson som äger grannfastigheten Stockanäs 1:8 m.fl. framför att det bör klargöras i vilken omfattning Länsstyrelsen kommer att svara för eventuella vägkostnader. Enligt förslaget ska en parkeringsplats anläggas och detta torde innebära att reservatsbildningen förväntas medföra en ökad belastning på den enskilda vägen.

Jakträttsinnehavare har inte inkommit med något yttrande.

MOTIVERING

Jämfört med det ursprungliga utredningsområdet blir bara vissa delar skyddade som naturreservat och dessa delar blir uppdelade på två skilda naturreservat, Stockanäs och Stenbrohult (varav sistnämnda beslutas i separat ärende denna dag). Övriga delar kommer antingen att skyddas genom naturvårdsavtal eller som frivillig avsättning. Ytterligare några mindre delar lämnas tills vidare utan åtgärd. Minskningen av området leder till att ett antal inkomna synpunkter som berör de utelämnade delarna inte beaktas i detta ärende.

Många växter och djur som naturligt förekommer i det svenska skogslandskapet är idag hotade till sin existens. Många av dem är beroende av mycket gamla och grova träd eller multnande ved, företeelser som idag är ovanliga i den brukade skogen. Detta gäller t.ex. vissa lavar, svampar, mossor, insekter och fåglar. Att på vissa platser skydda skogsområden från gängse avverkning förbättrar förutsättningarna för att hotade arter ska kunna finnas kvar och utveckla livskraftiga bestånd. Riksdagen har därför i miljömålet "Levande skogar" beslutat att mer skog ska skyddas som bl.a. naturreservat.

Historiskt sett har det sydsvenska skogslandskapet präglats av tall- och lövskogar av olika slag. I det moderna skogsbruket har huvuddelen av skogsmarken överförs till granskog och få träd tillåts bli biologiskt gamla. I det aktuella området har skogen i stora delar kunnat utvecklas utan storskaliga skogliga åtgärder i flera decennier. Skogen har en naturskogsliknande struktur och stor artrikedom när det gäller bl.a. svamp, insekter och fåglar. Den odikade våtmarken bidrar till mångfalden.

Stockanäs ligger på sjön Möckeln's östra sida. Naturen kring sjön Möckeln har mycket stora biologiska värden. I området finns särskilt många hotade och hänsynskrävande arter jämfört med övriga delar av länet. Möckeln-området är klassat som riksintresse för naturvården (objektnummer NR 007011, enligt Naturvårdsverkets beslut 1988-09-19 och 2000-02-07). Området är även av riksintresse för friluftslivet (FG 07-02). Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv ska enligt hushållningsbestämmelserna i 3 kap 6 § MB skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada natur- eller kulturmiljön. Möckeln-området har av Naturvårdsverket också pekats ut som en trakt med särskilt värdefulla lövskogar (Naturvårdsverket, 2000).

I länets naturvårdsprogram har Möckeln-området erhållit klass 1 i en tregradig skala, där klass 1 är det högsta värdet. Delområdet vid Stockanäs har erhållit klass 2 i samma naturvårdsprogram.

Inom det aktuella området finns 3 nyckelbiotoper som är registrerade i Skogsvårdsstyrelsens nyckelbiotopsinventering.

I översiktsplanen för Älmhults kommun (antagen 2007 11 28) framförs att riskintresse för naturvård och friluftsliv ses som en resurs i utvecklingen av kommunen och att dessa områden ska användas aktivt i kommunens marknadsföring. Kommunen ska verka för att områdena av riskintresse skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada natur- och kulturmiljön och skyddet av dessa värden ska bidra till att uppnå de fastställda miljökvalitetsmålen. Kommunen förordar naturvårdsavtal före tvingande åtgärder. Inga motstående intressen är utpekade inom området.

Länsstyrelsen har efter diskussion med markägarna ändrat gränserna. På just denna fastighet har naturreservatet minskats ner i närheten av gårdsmiljön. Området har dessutom utökats i fastighetens sydöstra del på grund av att denna del enligt markägaren skulle bli svårbrukad när den är belägen som en enklav bortanför reservatet.

En ägare till en grannfastighet har framfört att hydrologisk expertutredning bör göras angående begränsade möjligheter att rensa diken. De nu föreslagna föreskrifterna medför dock inga inskränkningar i rätten att rensa diken som berör områden utanför naturreservatet.

Aktiviteter som tältning, eldning, m.m. har begränsats eftersom sådan verksamhet kan påverka övriga besökares upplevelser. Insamling av djur, plockning av växter (annat än enstaka exemplar samt bär och svamp för husbehov) och åverkan på levande eller döda träd är inte tillåtet eftersom det kan hota de biologiska värdena i området.

Bevarandet av naturvärdena i området går inte att förena med ekonomiskt skogsbruk och ett långsiktigt skydd kan endast garanteras genom att naturreservat inrättas. Länsstyrelsen bedömer, vid en intresseprövning enligt 7 kap 25 § miljöbalken, att reservatsföreskrifternas utformning innebär en rimlig balans mellan de värden som ska skyddas och det intrång detta innebär för enskilds rätt att använda marken. Reservatsbildningen är förenlig med miljöbalkens mål i 1 kapitlet och de grundläggande bestämmelserna för hushållning med mark- och vattenområden i 3 och 4 kapitlet miljöbalken.

Skogens framtida utveckling bör i huvudsak formas av naturliga processer eller av skötselinsatser som efterliknar sådana processer. Från detta bedömer Länsstyrelsen att ett undantag ska göras nämligen att granen aktivt ska begränsas. Motivet till detta är att granen har gynnats av människan och spridits på ett framgångsrikt sätt och idag präglar stora delar av landskapet.

FÖRORDNANDE OM KUNGÖRELSEDELGIVNING

Länsstyrelsen förordnar, med stöd av 16 § delgivningslagen (1970:428) jämfört med 27 § förordningen om (1998:1252) områdesskydd enligt miljöbalken mm, att delgivning av detta beslut ska ske genom kungörelse. Kungörelsen ska inom 10 dagar införas i tidningarna Smålandsposten och Smålänningen.

Delgivningen ska anses ha skett på tionde dagen efter dagen för detta beslut, förutsatt att

kungörelsen inom den tiden införts i ovan nämnda tidning/ar.

Beslutet hålls tillgängligt på Länsstyrelsen, Kungsgatan 8, Växjö och på Länsstyrelsens hemsida, www.g.lst.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta beslut kan överklagas genom skrivelse till regeringen. Överklagandet ska dock skickas in till Länsstyrelsen i Kronobergs län, 351 86 VÄXJÖ. Länsstyrelsen måste ha fått överklagandet senast den 23 juli 2009, annars kan inte regeringen pröva överklagandet.

Överklagandet bör innehålla följande:

- Hänvisning till detta beslut, dnr 511-4288-08
- Vad som ska ändras
- Namnteckning, namnförtydligande och adressuppgifter
- Eventuella handlingar som stöder överklagandet.

UPPLYSNINGAR

Beslut i ärendet har fattats av landshövding Kristina Alsér. I handläggningen av ärendet, i vilket naturvårdshandläggaren Helene Pettersson varit föredragande har också länsrådet Lennart Johansson, miljövårdsdirektören Carl-Philip Jönsson, funktionsansvarig för naturvård Elisabet Ardö, länsantikvarien Heidi Vassi, chefsjuristen Lena Stjernkvist samt länsarkitekten Lars Hederström deltagit.

Kristina Alsér

Helene Pettersson

Delgivningssätt

Beslutet ska kungöras i länets författningssamlingar samt i ortstidning.

Bilagor

1. Beslutskarta
2. Skötselplan inklusive karta
3. Gränsbeskrivning
4. Miljöbalkens regler om naturreservat
5. Konsekvensutredning
6. Hur man överklagar
7. Sändlista